

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SAPTAMANAL

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor
un șir peti 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Misiunea preotului

La investitura recentă a celor trei ierarhi, M. S. Regele a formulat, ca la toate toate ocaziile identice, minunat de just și de clar programul de lucru al Bisericii pentru zilele noastre. Se vede în cuvântările M. Sale despre misiunea actuală a Bisericii o cugetare personală și asiduă și o concepție hotărâtă, precisă. Biserica trebuie să fie activă, apropiată de realitățile sufletești și sociale ale poporului nostru, misionară, expansivă; ea «trebuie să fie un organism de luptă și de misionarism, care să cucerească sufletele după marea lege a Domnului nostru Isus Hristos».

Biserica nu se poate mărgini la repetarea apatică și automată a rânduielilor de cult, nici la rezolvarea pedantă a chestiunilor de cancelarie și de contabilitate. Viața de azi cere eforturi cu mult mai mari dela slujitorii Domnului. Peste hărțile cancelariei și dincolo de țărnișii slujbelor, trimișii lui Dumnezeu între oameni trebuie să privească personal și drept în fața și în sufletul oamenilor, să le cunoască năcazurile și metehnele și să-i ajute să le învingă. Sigur, nu bagatelizând slujbele, ci ducând spiritul lor de rugăciune și de încredere în Dumnezeu mai departe, purtându-l nu numai în foșnetul patrafirului și în psalmodierea glasurilor, ci în suflet și în relațiile de fiecare clipă cu oamenii.

Preoții trebuie să aibă deci o *personalitate religioasă*. Slujbele și administrația se pot îndeplini și de ceice sunt lipsiți de puterea personalității, de șterse păpuși vorbitoare. Ajunge să învețe anumite formule cari se repetă fără sfârșit. Dar pentru a fi preot și după ce-ai recitat în odăjdii formularul slujbei, pentru a fi preot în toate împrejurările vieții se cere o *personalitate religioasă*. Nu pur și simplu o *personalitate*; căci în cazul acesta poți să fii un foarte important factor comercial, politic, sau economic, ci o *personalitate religioasă*. Numai atunci ești *factor determinant* în viața sufletească a credincioșilor. Numai atunci ești *cineva*, ești o *cauză*, un *agent* sufletească. Numai atunci poți lumina, întări, cuceri, anima sufletele pentru idealurile frumoase.

Vorbim mereu de apostolat în limbajul religios. Apostol înseamnă trimis, trimis de Dumnezeu. Dumnezeu nu trimite pe cineva numai să facă slujbe și să rezolve hărțile. Trimiterea are un caracter universal; Dumnezeu trimite pe slujitorii Lui în toate împrejurările și frământările vieții, oriunde se găsește un om sau mai mulți preocupat să rezolve o întrebare, o frământare a vieții, să depășească un moment al ei. Dumnezeu trimite pe slujbașii săi către sufletul omenesc oriunde s'ar afla și oricum ar fi.

Să nu ne scuzăm comoditatea, hulind pe Dumnezeu că în cutare împrejurare n'am ce căuta, Dumnezeu

nu m'a trimis. Un preot are oriunde ce căuta; caută sufletele după care e trimis. Sigur, n'are ce căuta dacă își închipue că unde se duce trebuie să se contopească cu cei de acolo.

De *misiunea universală* a preotului în viața poporului nostru a vorbit repetat și insistent și M. S. Regele la investitura recentă. Preotul e factorul de frunte în viața satelor. El trebuie să lupte pe toate planurile vieții satești pentru un unic scop: îndrumarea poporului în direcția ascendentă, pentru întărirea și inobilarea lui sufletească.

Misiunea preotului în viața neamului, înțeleasă astfel, covârșește enorm misiunea oricărei alte tagme. Cine este zi de zi în mijlocul poporului sfătuindu-l în fiecare împrejurare mică și mare a vieții, luminându-l în toate problemele directe sau indirecte de care se lovește, mângâindu-l, întărindu-l și ajutându-l la năcaz, dacă nu preotul? Cine are autoritatea de natură nu numai omenească și toate mijloacele sufletești și harice, să cârmuiască viața zilnică a credincioșilor pe care o are preotul? Și cine are o țintă atât de clară, de sigură, spre care să cârmuiască viața credincioșilor ca preotul?

Pedagogul principal și universal al satului nu poate fi altul decât preotul. Învățătorul singur îi poate fi un ajutor important. Ceilalți voiajori culturali, domni delicați și pretențioși ce se abat Dumineca prin sat în credința că ei aduc toată lumina, împetritează doar cu accidente distractive o operă ce se realizează prin muncă încordată și netrîmbișă de fiecare zi.

M. S. Regele a recunoscut acest rol uriaș al preoției când a spus: «*In acest apostolat preoțimea are un rol de căpetenie. În dezvoltarea metodică și rodnică a păturii țărănești trebuie să ne bizuim pe două elemente de frunte ale satelor: preotul și învățătorul.*»

Dar aceasta numai în cazul când preotul e activ și plin de răvnă, când se apropie în fiecare clipă de sufletul credincioșilor pentru a-i cunoaște și ajuta: «*pentru acel slujitor al altarului, care-i menit să fie îndrumătorul de fiecare clipă a vieții credincioșilor i se cere o cunoaștere mai apropiată a vieții de toate zilele ca să poată să-i îndeplinească cu real folos misiunea ei.*»

De aceea M. S. le pune noilor episcopi la inimă să se ocupe de preoție, de întărirea și înviorarea ei. Aceasta socotește M. S. că este misiunea de frunte a episcopilor: să îngrijească de armata lor, de forța Bisericii, de aceia prin cari se realizează totul sau nimic în Biserică.

«*Unul din rolurile de căpetenie al Prea Sfinților Voastre este de a întări preoțimea voastră, de-a o supraveghea, de-a o îndruma, așa ca să devie adevărata îndrumătoare a sufletului neamului românesc.*»

Reținem cu recunoștință înalta și justa apreciere ce-a făcut-o M. S.

Intre profesori și elevi

Intr'o conferință recentă ținută la Brașov, dl N. Iorga, acest titan de muncă și cugetare, accentua importanța legăturilor cât mai strânse între profesorii și elevii școalelor de orice grad și categorie. E un fapt din cele mai dureroase, spunea dsa, acela al distanței și răcelii în care trăesc profesorii și elevii întreolaltă. Păcatul intelectualismului searbăd și unilateral, care scoate din ceice termină liceul sau universitatea jumătăți sau bucăți de oameni, își are cauza tocmai în această mentalitate păcătoasă care face din profesor o simplă morișcă, un simplu «proferator», anunțator de cunoștințe dispartate. Nefăcându-și din profesiune un apostolat și o datorie de conștiință, profesorul zilelor noastre explică lecția și-atăta tot. Nu-l interesează educația, viața lui intimă, aceste lucruri «neînsemnate» rămânând în sarcina profesorului de clasă, a celui de religie sau mai ales a... nimănui. El își face datoria pe cate-dră și cu aceasta și-a împlinit datoria.

Intr'adevăr, constatările dlui prof. Iorga constituie un fenomen din cele mai interesante. Tânărul vlăstar rupt din viața lui intimă în care a trăit liber și normal cei 10 ani din familie și din școala satului lui natal, se vede deodată străin și «petrificat» în pre-ocupări strict intelectuale, trebuind să renunțe la linia de viață pe care a dus-o până atunci, naivă, e drept, dar plină de sens și plăcere, fiindcă instrucția, predarea cunoștințelor se făcea (în școala primară) în cea mai strânsă legătură cu viața lui intimă. Acum el trebuie să renunțe la joc, trebuie să devină serios nevoe mare, căci așa cere regulamentul. Că are și el nedumeriri și lipsă de sfaturi părintești iar nu numai de porunci seci, aceasta prea puțini o înțeleg din «dascălii mai mari» ai școalelor noastre. Tânărul nu mai are sufletul cald de mamă căreia să-i destăinuiească gândurile și necazurile; locul ei l-a luat «superiorul» străin și neînțelegător, în fața căruia sau tremură, sau se prefăce că ascultă pentru ca imediat să-l bârfească și rar de tot are parte de atașamentul cald și părintesc al vreunui strădălnic adept de al lui Pestalozzi. Deaceia elevul va învăța pe dinafară lecția dictată de profesor fără să-i trezească nici predarea, nici figura profesorului nici o rezonanță de caldă amintire, care să-l subjuge

cu privire la rolul preoției în viața neamului nostru. E pentru preoție o satisfacție care o răzbună de anumite cuvinte nepretinoase cari i s'au spus în anii din urmă din locuri de sus.

Conștiința că Regele Țării privește cu interes, cu dragoste și cu justă înțelegere la misiunea ei, îi întetește răvna pentru o și mai vioaie activitate.

D. S.

cu frumuseța morală a pildei demne de urmat. Memorarea materialului va ocupa un colțisor de undeva din pragul sufletului lui, dar după examen îi va rămânea doar amintirea vagă a unui chestionar superficial, osmoza dintre aceste cunoștințe și capitalul lui sufletească întârziind să se facă, în orice caz nereușind să-l facă mai bun, mai crescut duhovnicește. Câți oare dintre noi profilăm asupra vieții postliceene și post-universitare stilul de viață și puterea pilduitoare a celor ce ni-au fost măștrii sufletului, profesorii? Ne-a înălțat vreodată parada de știință a profesorului de istorie ce venea cu hărtoage vechi și citea din ele pentruca ora viitoare să ne ceară să știm nu duhul vremii aceleia, ci litera și chițibușeriile ei? Sau pe care ne-a mângâiat în momente de grea cumpănă declinarea cu aere de dogmă a întregului arbore geneologic haekelian, stărpitor de credință? Ne-a fericit sau ne-a făcut într'adevăr oameni de știință declarațiile apodictice ale profesorului de științe că nu există Dumnezeu? Sau ne-au făcut mai culți și mai echilibrați sufletește toți acei fanfaroni și moderniști cari își băteau joc de credințele noastre populare, alungând din noi par'că sistematic și ultimele resturi?

E și elevul de multeori de rea credință (în urma educației de-acasă sau a mediului) dar și profesorul prea puțin și-a deschis sufletul să-l încapă acolo cu toate slăbiciunile și calitățile lui, transformându-l după chipul și asemănarea idealului lui de viață. Unde mai e azi profesorul-apostol, părinte sufletească de fiecare zi al tânărului ce i-e dat spre creștere? Avem, e drept, și de aceștia, dar prea puțini. Prea se ia ușor și «această profesiune», iar ceice o exercită prea sunt anchilosați în acea indiferență ucigătoare în ce privește orientarea vieții sufletești a tineretului! Unde e sacrificiul? unde e pilda de părinte pe care trebuie s'o dea profesorimea tineretului nostru? Ni-ar trebui și nouă un «sistem Oxford» de educație, unde profesorul ia în familia lui pe tânăr și-i servește, pe lângă lecția de pe catedră, pilda unei vieți creștinești și superioare de fiecare zi. Dar pentru a ajunge la această normă de educație părintească din partea profesorului, ni-ar trebui și nouă schimbată mentalitatea profesională, de burocratism sec și strein. Ar trebui să urmeze și studentul nostru, cum face cel englez, niște cursuri la facultatea de teologie concomitent cu studiile lui de specialitate, pentru a-și stila creștinește concepția lui de viață și credința lui despre rostul divin al chemării lui profesionale. Atunci nu vom mai avea profesori indiferenți de «chemarea ce este între ei», materialisti, darviniști, marxiști, comuniști, ateii, etc. și atunci și elevul va avea

altfel de profesor. Dar până când profesorul nu-i ofere pilda unei vieți cinstite și până când nu se va câștiga acest simț familial, că adică el e tată duhovnic și e responsabil în parte de odiseia vieții sufletești a tineretului, profesorul va rămânea tot străin și distant de sufletul elevului, îngropat în uitare sau condamnat de conștiința acestuia după ce a terminat școala, iar binele neamului va întârzia încă multă vreme.

T. Bodogae

Ziua de 8 Iunie, consacrată regalității și tineretului, s'a comemorat în acest an, în capitala țării, într-o caldă atmosferă, cum nu s'a mai făcut până acum.

Un tablou uriaș și însuflețitor, înfățișând 25 mii de elevi și eleve din toate orașele țării, s'a desfășurat la București în fața de față a *Suveranului, a Familiei Regale române, a Regentului Prințul Paul al Jugoslaviei și a Excelenței Sale dlui președinte al Republicii cehoslovace, Eduard Beneș*, cei doi șefi ai statelor din Mica Înțelegere, cari au onorat cu înalta lor prezență festivitățile capitalei.

Serbarea tineretului s'o început în mijlocul admirației miilor de privitori.

Bucuria lor a trebuit totuși să fie întunecată printr'un accident adânc înfrustrător, prin prăbușirea unei tribune publice, defectuos construite, care a acoperit sub dărâmurile ei câteva sute de spectatori, omorând 3 oameni și rănind, mai grav sau mai ușor, un mare număr de persoane...

S'au luat îndată măsuri pentru a veni în ajutorul tuturor răniților; — ear justiția va sancționa, așa cum se cuvine, pe toți vinovații antreprenori sau arhitecți, responsabili de acest accident, care a produs atâta jale în nenumărate suflete.

Manifestare națională, în cadre neobișnuit de mărețe, s'a desfășurat în recenta adunare generală a **Ligii Antirevizioniste Române**.

Au luat parte, la această a doua adunare generală ținută *Duminecă* în sala de festivități a marelui și neînfricatului organ de publicitate **Universul**, public numeros din capitală și provincie și toți președinții comitetelor regionale din întreaga țară.

Chemată la viață de luminatul patriotism al veneratului luptător național **Stelian Popescu**, actualul ei președinte activ, *Liga Antirevizionistă Română* își urmează marea și sfânta sa operă de-a aduce la cunoștința tuturor popoarelor

îndreptățirea actualelor granițe ale țării românești și hotărârea nestrămutată, a tuturor românilor, de-a aduce orice jertfă în apărarea acestor granițe ale pământului românesc. După cuvântarea de deschidere, rostită de ilustrul președinte activ, a luat cuvântul **I. P. S. Patriarh Miron**, președintele de onoare al **Ligii Antirevizioniste**. Capul sfintei noastre biserici ne face băgători de seamă, că «nimic nu este mai necesar astăzi, pentru neamul nostru și pentru asigurarea viitorului său, decât ca toți fiii neamului nostru să se angajeze în lupta pentru apărarea acestor țări... Prima noastră îndatorire de Ligă Antirevizionistă trebuie să se îndrepteze, deci, într'acolo, ca în țara noastră nimeni să nu îndrăznească să invenineze sufletul neamului românesc».

În fața atacurilor violente, pornite de presa jidovească și jidovită împotriva **Universului** și a directorului său, **I. P. S. Patriarh Miron** ține să asigure pe vrednicul președinte activ al Ligii noastre, pe **dl Stelian Popescu**, «că, în măsura în care se vor întefi atacurile împotriva lui, în aceeași măsură va crește dragostea noastră pentru el», — cuvinte acoperite de aplauzele furtunoase și omagiile asistenței.

Urăm și din partea noastră, distinșului conducător al Ligii și apărătorului energic al neamului și al bisericii noastre ortodoxe, mulți ani fericiți și rodnici în biruințe!

Sărbătorirea zilei de 8 Iunie la Sibiu

Comemorarea împlinirii de șase ani de domnie a **M. Sale Regelui Carol II** s'a sărbătorit, cu multă strălucire și îndreptățită bucurie, în vechea cetate a ortodoxiei noastre, în orașul Sibiu.

Ziua Restaurației, fiind destinată și ca sărbătoare a tineretului, a dat prilej școalelor primare și secundare, din oraș și județ, premilitarilor, unităților strejărești, cercetașilor și societăților sportive, ca într'o desăvârșită armonie să-și manifesteze sentimentele profund dinastice și marea dragoste pentru Suveranul nostru, supranumit **Voevod al culturii**.

Dimineața, după terminarea slujbei religioase în catedrala mitropolitană, trupele tineretului s'au întrunit în piața **Regele Ferdinand**. La ora 10 tribuna din această piață este ocupată de reprezentanții autorităților. Sânt de față: dnii general de divizie **Cristea Vasilescu**, prefectul **N. Regman**, alături de frunzașii bisericilor locale și alte distinse personalități. S'a săvârșit un scurt *De-Teum*,

ear păr. protoiereu **I. Dăncilă** a rostit tineretului o inimioasă vorbire, talmăcind însemnătatea momentului când **M. S. Regele Carol II** a urcat pe tronul marilor Săi înaintași.

În vreme ce muzica intonează *Imnul regal*, străjeri și cercetași arborează, pe stâlpul din piață, falnicul pavilion național.

Luând cuvântul, **dl general Vasilescu** adresează tinerimii îndemnuri de-a fi totdeauna gata să lucreze cu dragoste și credință în folosul obștesc al țării noastre întregite.

Defilarea tinerilor, ce a urmat după aceasta, a durat timp de un ceas și jumătate, în care au trecut în revistă peste șapte mii de elevi și eleve, străjeri, cercetași, premilitari și sportivi.

După amiază s'au ținut, pe terenul **O. N. E. F.**, producțiile tineretului în aer liber, împreunate cu jocuri naționale, în prezența unei numeroase asistențe care a acoperit cu aplauze însuflețite manifestarea tineretului. Seara, la ora 8, cercetașii au scoborât pavilionul național, după ce întreaga serbare s'a bucurat de un succés desăvârșit.

De-ale sectelor zise religioase

În repetate rânduri ni s'a dat ocazie de-a atrage atenția autorităților chemate asupra extremei toleranțe acordate mișcării destrămatore a sectelor din țara noastră.

Se cunoaște de ajuns acțiunea de subminare, desfășurată de această mișcare a sectelor de erectici; știm că avem sectanți cari refuză cu încăpăținare îndeplinirea îndatoririi serviciului militar, precum și depunerea de jurământ în fața justiției; știm că se face propagandă stăruitoare în acest sens; acum, de curând ziarul **Universul**, ocupându-se în mai multe numere de răul sectelor care bântue netulburat în sale ardelen, constată că munca șefanților noștri nu este numai «religioasă», ci și politică, și anume o muncă de caracter înverdat revizionist, desvoltată îndeosebi pe la granițele țării.

Forurile noastre bisericești au intervenit și intervin neîntrerupt la locurile chemate să acționeze energic și neîntărlit în fața manifestărilor dăunătoare și primejdioase ale celorce urmăresc pe toate căile slăbirea organizației statului român și a bisericii sale ortodoxe.

Lipsa acestui fel de acționare, — lipsa de-a lua grabnice măsuri din partea guvernanților noștri, — ar însemna că sectele rătăciților de tot felul, cuibăriți în toleranța și binecuvântata fără românească, sânt încurajate, în lucrarea lor dărâmatore, de înșiși conducătorii statului...

Societatea ortodoxă națională a femeilor române

S'a ținut, *Dumineca trecută*, la Fundația **Carol I** din București, al 25 congres al societății de sub conducerea înțeleaptă și merituosă a dnei prezidente **Alexandrina Cantacuzino**.

Au participat la congres: **I. P. S. Patriarh Miron**, **PP. SS. LL. Episcopii Nifon Criveanu** al Hușilor, **Nicolae** al Clujului, **Nicolae** al Orăzii, reprezentanții celorlalte episcopii din țară, și peste 200 delegate din provincie.

S'au relevat, în ședințele congresuale, frumoasele înfăptuiri din cursul anului: clădiri de biserici și de capele, și creierea mănăstirii **Sf. Elisabeta** a surorilor de caritate române ortodoxe.

Sentimente omagiale s'au adus societății ortodoxe a femeilor și dnei **Al. Cantacuzino** din partea tuturor reprezentanților civili și bisericești de față la acest congres.

În cuvântarea sa, **I. P. S. Patriarh Miron** stăruiește asupra însemnatului rol al femeilor în misiunea de a menține sufletul ortodox al neamului; fetele crescute de Societatea ortodoxă a femeilor, spune oratorul, au să fie primele misionare. Înaltul Chiriarh constată, aducând grăitoare pilde, că în viața religioasă femeile au dovedit mai multă îndrăzneală decât bărbații.

Au mai cuvântat: dna **Al. Cantacuzino** despre activitatea societății în anul expirat, **PP. SS. LL. Nifon** al Hușilor și **Nicolae** al Clujului, care aduce societății mulțumiri și arhieresti binecuvântări din partea **I. P. Sfințitului Mitropolit Nicolae** al Ardealului, pentru opera națională și religioasă săvârșită de societate în această mitropolie; **P. S. Nicolae** al Orăzii, cel mai tânăr Chiriarh, declară că leagă mari nădejdi de munca viitoare a societății ortodoxe naționale a femeilor, îndeosebi la granița de vest, unde sprijinul valoros al societății, în misiunea ce are de împlinit, nu poate să lipsească nici decum.

Filialele, în număr de 57 din toată țara, și-au cetit apoi rapoartele prezentate de prezidente lor.

Se hotărăște, terminându-se desbaterile, ca viitorul congres să fie ținut la Sibiu.

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

ordine, sau se vor specifica eventualele lipsuri de cărți procurate pe seama bibliotecii, pentru a fi reținut costul lor din acest ajutor.

Fără aceste acte, ajutorul nu se lichidează.

La moartea unei membre dela art. 4 punctul b), îndeplinind formalitățile de mai sus, soțul său sau persoana designată ridică dela casieria arhiepiscopescă, un ajutor de Lei 25.000 în cazul când s'au achitat cotizațiile în decurs de cel puțin 10 ani, Lei 20.000 dacă s'au achitat cotizațiile în decurs de cel puțin 5 ani, iar dacă le-a achitat mai puțin de 5 ani un ajutor de Lei 15.000.

ART. 6. Calitatea de membru al acestui fond încetează: a) prin deces; b) prin părăsirea confesiunii ortodoxe; c) prin neachitarea cotizațiilor lunare de regie scadente — indeferent de cauză — timp de 6 luni consecutive, și d) prin ieșirea membrului din serviciul bisericesc al arhiepiscopiei. În acest caz din urmă îi stă deschisă respectivului alternativa de a-și cere și reprimi cotizațiile lunare de regie solvite de el până atunci, dar fără dobânzi sau de a continua să rămână membru al fondului și pe mai departe, obligându-se la achitarea regulată acotizațiilor sale lunare.

Membrii celibatari, membrii văduvi nu contribuie cu cota de Lei 50 la augumentarea acestui fond.

* FOIȘOARA *

Regulamentul

Fondului de ajutorare preoțesc a clerului și funcționarilor bisericești, precum și a soțiilor acestora, din arhiepiscopia ortodoxă-română de Alba-Iulia și Sibiu

ART. 1. Pentru a feri familia preoțescă de lipsurile dureroase la care poate fi expusă cu prilejul trist al morții preotului sau a soției sale, preoțimea de Alba-Iulia și Sibiu, inclusiv profesorii Academiei teologice „*Andreiane*” și funcționarii Consiliului Arhiepiscopesc din Sibiu, cu asentimentul și concursul binevoitor al Consiliului arhiepiscopesc, creiază prin contribuțiuni obligatorii un fond, numit „*Fondul de ajutorare preoțesc*”, din care să se dea ajutoare imediate familiilor membrilor decedați ai acestei asociații.

ART. 2. Membri ai acestui fond sânt și vor fi în mod obligatoriu toți preoții, profesorii Academiei teologice și funcționarii Consiliului Arhiepiscopesc de azi și din viitor în funcție sau pensionari, precum și soțiile lor, în baza datoriei lor morale la ajutorare reciprocă și a declarațiunii lor de aderență integrală la cele cuprinse în

acest regulament, care se verifică de acești membri (soții reprezintă interesele soțiilor lor) în congresul lor general și se aprobă de Consiliul Arhiepiscopesc.

Inscrierea oamenilor de serviciu, precum și a soțiilor lor, este facultativă.

ART. 3. Acest fond formează proprietatea membrilor lui enumărați în articolul precedent.

ART. 4. Cotizațiile obligatorii de membrii sânt:

a) o cotizație unică de fondare de Lei 200 la înscriere pentru preoți, profesorii Academiei teologice și funcționarii Consiliului Arhiepiscopesc.

b) o cotizare unică de fondare de Lei 100 la înscriere pentru soțiile membrilor dela punctul a).

c) cotizațiile lunare de regie de câte Lei 100 timp de 40 ani consecutivi, respective numai până la moartea membrului contribuabil dela punctul a) dacă aceasta survine mai de grabă.

d) cotizațiile lunare de câte Lei 50 timp de 40 ani consecutivi, respective numai până la moartea membrei dela punctul b) dacă aceasta survine mai de grabă.

Aceste cotizații se achită la casieria Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu prin reținere din salariul sau pensiunea membrului atât pentru el, cât și pentru soție, sau prin achitarea directă.

ART. 5. La moartea unui membru contribuabil dela art. 4. punctul a) familia sau persoana încredințată cu înmormântarea lui ridică imediat dela casieria Consiliului arhiepiscopesc în baza dovezii despre deces și a chitanței vizată de autoritatea imediat superioară, un ajutor preoțesc în sumă de Lei 50.000 în cazul când decedatul a achitat cotizațiile în decurs de cel puțin 10 ani; Lei 40.000 în cazul când decedatul a achitat cotizațiile în decurs de cel puțin 5 ani; iar dacă le-a achitat mai puțin de 5 ani, un ajutor de Lei 30.000.

Pentru ridicarea ajutorului de înmormântare convenit, persoana încredințată va prezenta: o cerere de lichidare către Consiliul Arhiepiscopesc la care va anexa următoarele acte: 1. Extras din matricula morților; 2. Una chitanță despre suma ce-i compete, semnată de văduvă sau de preot după cum e cazul de moarte, sau în lipsa acestora, de toți erezii și vidimată de oficiul protopopesc; 3. Una procură din partea văduvei sau a preotului, sau în lipsa acestora din partea tuturor erezilor, făcută în fața of. protopopesc, designându-se persoana încredințată cu ridicarea sumei, iar la ridicarea ajutorului convenit după decesul unui membru activ, se va anexa și o adeverință dela oficiul protopopesc, în care se va arăta, că atât of. parohial cât și biblioteca parohială s'a preluat în bună

Despărțământul Sibiu al „Frăției Ortodoxe Române”

Adunare generală

Membrii societății noastre ortodoxe și aderenții săi sânt invitați a lua parte la I adunare generală a Despărțământului nostru, care se ține **Duminică 14 Iunie 1936 în Aula Academiei teologice, la ora 11^{1/2}, (după sf. Liturghie).**

Program: 1. Cuvânt de deschidere, rostit de vice-președintele secției eparhiale, **Dr. Nicolae Comșa.**

2 și 3. Darea de seamă asupra activității, și asupra situației financiare a Despărțământului, pe anii 1933—36.

4. Eventuale propuneri.

Sibiu, la 9 Iunie 1936.

Dr. N. Comșa
Vice-președinte
al Secției eparhiale

Dr. L. Bologa
Secretar general

*

— La sfârșitul Sf. Liturghii se va rosti o rugăciune pentru odihna sufletului primului președinte al Despărțământului, **Dr. I. Bunea** și a membrului din comitet **Victor Lazăr.**

— În același loc, înainte de adunarea generală, se va face **încheierea anului școlar** al Academiei Teologice, la care de asemenea sânt invitați să participe toți binevoitorii așezămintelor noastre bisericești și culturale.

*

Din raportul comitetului, către On. Adunare generală, desprindem următoarele: **Despărțământul Sibiu al „Frăției Ortodoxe Române”,** de 3 ani de când există, în urma unor împrejurări nefavorabile nu a putut ține nici o adunare generală. De aceea vom încerca, în darea noastră de seamă, să schișăm situația și activitatea desfășurată pe tot acest interval de timp.

Despărțământul nostru a luat ființă în ziua de 1 Mai 1933, în urma invitării Comitetului Eparhial făcută Oficiului protopopesec de a proceda la organizarea lui. Sub auspicii mult promițătoare s'a constituit un Comitet din elementele laice ortodoxe cele mai de seamă ale vieții noastre publice de aici. Munca al cărei program a fost întocmit în prima ședință după constituire (3 Nov. 1933), avea în vedere o seamă de probleme și mijloace prin ajutorul cărora se aducea o contribuție din cele mai importante întăriri vieții religioase ortodoxe. În acest sens s'a luat hotărârea înființării **comitetelor parohiale** ale F. O. R.-ului din Despărțământul protopopiatului Sibiu, cari să formeze nucleele întregii organizații. S'a propus și s'a acceptat inițierea unei serii de conferințe cu caracter religios și moral pentru credincioșii satelor noastre. Pentru a nu apărea că lucrăm în

defavorul altor societăți religioase și culturale, s'a ajuns la concluzia ca activitatea noastră să se desfășoare în colaborare cu: Societățile femeilor ortodoxe, societățile sf. Gheorghe, și Comitele parohiale. Tot pentru acest motiv s'a oferit despărțământului județean al „Astrei” colaborarea noastră. Urmă ca deodată cu conferințarii Astrei să se deplaseze și câte un conferințiar de al nostru care să trateze probleme religioase ortodoxe.

Din programul de lucru, elaborat pe baze largi, puțin s'a putut realiza în primii doi ani de existență a Despărțământului nostru. —

Raportul arată, după aceasta, motivele acestui rezultat redus, — motive privitoare la o serie de inconveniente administrative și la alte obstacole, în deosebi: la lipsa de fonduri. În continuare raportul spune:

În privința acțiunii de reînnoire morală și religioasă am crezut de bine să plecăm de aici, **din Sibiu.** În acest scop am organizat 2 serii de conferințe, una în postul Crăciunului și alta în al Paștilor. Fiecare conferință a fost încadrată într'un program artistic de coruri și declamări cu subiecte religioase. Conferințele au fost de natură religioasă-morală.

In prima serie au conferințat:

Păr. cons. **Tr. Scorobea**, despre Înfrățirea între biserici. — **Dr. prof. S. Cosma**, Confesiunile în imperiul roman. — **P. S. S. Ep. N. Colan**, Icoane de tineri din N. T. — **Ing. Gh. Brânduş**, Marginile puterilor omenești. — **Dir. I. Sandu**, Din trecutul Bisericii ortodoxe.

In a doua serie:

Insp. gen. Dr. Gh. Preda, vice-prez. Astrei, Credința religioasă și cea științifică. — **P. S. S. Dr. N. Popoviciu**, Ep. Orășii, Mila creștină. — **Pr. prof. Dr. N. Terchilă**, Însemnătatea cultului ort. pentru viața noastră. — **Pr. prof. A. Nanu**, Hristos în lumea necreștinilor. — **Dr. E. Dobrotă**, medic, O călătorie la Ierusalim.

Partea artistică a fost executată de corurile: Academiei Teologice, a școalelor normale de fete și băieți, și a școalei primare de aplicație, iar poeziile de către studenții și elevii acestor instituții.

În Sala Prefecturii a ținut 2 conferințe **dl prof. univ. I. D. Ștefănescu**, despre: a) Cetățile Bisericii noastre și b) Precursorii artei creștine.

Toate aceste conferințe au fost ascultate de mulți credincioși dornici de hrană sufletească.

În Duminica Ortodoxiei (1 Martie 1936) s'a organizat, în colaborare cu Societatea femeilor ortodoxe, filiala Sibiu, un festival demn de relevat pentru preamărirea ortodoxiei. Au vorbit **P. S. S. Ep. al Clujului N. Colan**, despre însemnătatea zilei

și pâr. **P. Chiricuță**, despre: Ortodoxia, o nouă putere de viață. Câteva eleve ale Liceului Domnița Ileana au declamat, iar corul Școalei Normale a încadrat în coruri acest program. — Cu această ocazie s'a înaintat Ministerului de externe și un Memoriu de protest contra încetinelii cu care înțeleg organele în drept să rezolve chestiunea Concordatului cu Roma și a repatrierii Fundațiunii Gojdu. Problema a fost clarificată mai întâi de către dl vice-președinte al F. O. R.-ului eparhial, **Dr. N. Comșa**, printr'o cuvântare potrivită. Astfel s'a realizat și chestiunea colaborării cu celelalte societăți ortodoxe.

Am renunțat deocamdată la organizarea sistematică a F. O. R.-ului pe parohii, precum și la o propagandă religioasă-morală aci.

Existența unei societăți este asigurată de numărul membrilor activi. Conștiința de acest fapt, membrii Comitetului eparhial au adus hotărârea să reducă taxa anuală de membru activ dela 100 lei, cât prevăd statutele, la 20 lei.

S'a mai luat hotărârea de a distribui elevilor, cu pronunțate înclinații religioase și morale din școlile secundare și primare, cărți cu conținut religios-moral.

Pentru viitor vom continua să desfășurăm o muncă din ce în ce mai rodnică punând în practică cât mai multe din punctele preconizate de antecesorii. Vom încerca totodată să facem față nevoilor zilei prin altele nouă.

Religia în politica Rusiei Sovietice

Correspondentul dela Moscova al ziarului vienez N. Fr. Pr. descrie, într'o scrisoare a sa din Mai a. c., felul cum s'au desfășurat anul acesta sărbătorile Învierii la Moscova și în împrejurimi.

Redăm, în cele ce urmează, câteva părți din pomenita scrisoare:

S'a brodit, în anul curent 1936, — scrie correspondentul, — ca ziua de repaus sovietic să cadă pe Duminica Paștilor, în 12 April. În preajma sărbătorilor, toate prăvăliile de alimente erau tixite de cumpărători, în deosebi la periferia orașului. În Sâmbăta mare, după amiază, puteai vedea cum mulțimea locuitorilor, în mână cu colăceii de paști înveliți în cârpă albă, înaintau în șiruri dese spre puținele biserici unde se mai slujește la Moscova de astăzi, și unde colăceii urmau să fie sfințiți de preoți.

Am pornit la țară, spre biserica unui mare sat. Era noaptea Învierii. Cu cât ne apropiam de periferia orașului, cu atât mai tare creștea numărul mulțimii, ce mergea la sfintele locașuri. În drumul nostru zărim una din marile biserici ale Moscovei, biserică păstrată întreagă și servind drept catedrală, după ce vechile

catedrale în Kremlin fură prefăcute în muzee mute, — pe care nimeni nu le cercetează. În jurul bisericii catedrale se mișcă o mare de oameni. Eată-ne, afară de oraș, de-a lungul drumului pentru auto, lumea se grăbește spre Casa Domnului. D'asupra Moscovei, pe o colină, se înalță biserica noastră, înconjurată de mult popor credincios, în mâni cu lumânări aprinse. Și lucru curios: vedeam numai tineret! Corul de asemenea răsună de voci tinerești. Ușa aurită dela altar se deschide, și preotul încă tânăr, vestește: Hristos a înviat!

Bătrânii prapori sânt purtați afară, sute de luminițe lucesc în mâinile credincioșilor, și până în depărtări răsună cântarea repetată: Hristos a înviat din morți...

S'ar părea, că astăzi stăpânește alt duh, în statul Rusiei Sovietice, cu raport la confesiunile religioase. S'a observat că la Moscova, după un lung interval, se vindeau eara earăși pomii de Crăciun, ear la Paști vopsele de roșit ouă, — lucruri mai nainte cu totul oprite. Acum înseși întreprinderile statului au vândut bisericilor lumânări de sărbători. Ear mitropolitul Moscovei a mers la biserică într'una din trăsurile pe care statul i-a pus-o la dispoziție. Propaganda antireligioasă este mai puțin militantă. Totuși, nu putem trece cu vederea, că biserica ortodoxă a fost crunt nedreptățită: din cele 1600 biserici ale Moscovei n'au mai rămas nici o sută. În celelalte s'au deschis cinematografe, biblioteci, birouri, cluburi, — multe dintre biserici au fost dărâmate. Trăsul clopotelor este interzis. Administratorul patriarhiei, mitropolitul Petru, se află în exil, preoții tot mai sânt deșinuți pentru motive de propagandă antisovietică, sau pentru instrucțiune dată minorilor.

În lagăre de concentrare se găsesc numeroși preoți ortodocși, dar și pastori protestanți, câțiva rabini, mai puțini pastori catolici.

Seminarele sânt admise prin lege, dar numai ca școale particulare. Invățământul religiunii poate fi predat persoanelor trecute de optsprezece ani. Astfel există și institute de teologie ortodoxă.

Rusia sovietică, deși dușmană convinsă a religiei, se teme astăzi mai puțin că preoțimea ar putea să-i fie primejdioasă; cu toate acestea, bolșevicii ignorează faptul că într'o parte a populației Rusiei s'a deșteptat mai viu setea religiei și că o parte a tineretului începe să se apropie din nou de religie.

Bisericile sânt tolerate, dar lupta împotriva lor se urmează. Nu prin propagandă provocatoare și prin aspre măsuri administrative, ci prin aplicarea strictă a legilor de religiune și prin șurupul impozitelor.

ART. 7. După moartea preotului, soția acestuia continuă plata cotizației de Lei 50 din pensia cuvenită ei.

Intrucât nu are drept la pensie, cotizația plătită de soțul ei, la cerere i se restituie fără dobândă, sau va continua cu plata cotizației achitând direct la casă suma cuvenită bucurându-se și pe mai departe de drepturile asigurate prin prezentul regulament.

ART. 8. „Fondul de ajutorare preoțesc” cu toate evidențele lui despre membrii contribuabili, decese, ajutoare, fond de rezervă etc. se conduc și administrează în mod gratuit în registre speciale și după normele de administrație bis. în vigoare, de Consiliul arhiepiscopiei în colaborare cu un comitet special compus din 3 reprezentanți autorizați ai congresului membrilor contribuabili.

ART. 9. Fiecare caz de deces de membru, de ajutor preoțesc, precum și fiecare bilanț de gestiune anuală încheiată a fondului, se publică în organul oficial „Telegraful Român”.

ART. 10. Modificarea acestui regulament sau eventuala desființare a „Fondului de ajutorare preoțesc” se va putea face numai la cererea și în baza a două treimi din numărul total al membrilor contribuabili la aceea dată, vot exprimat nominal în congresul general al membrilor anume convocat în acest scop.

ART. 11. În cazul desființării „Fondului de ajutorare preoțesc” în condițiunile prevăzute la art. precedent, din întreaga lui avere, inclusiv „Fondul de rezervă”, se vor restitui întâi, proporțional sau integral dacă se va putea, cotizațiile lunare de regie solvite până atunci de membrii contribuabili încă în viață la aceea dată, iar eventualul rest va rămânea în administrarea Consiliului arhiepiscopesc ca un fond de caritate pe seama familiilor preoțești avizate la ajutor din arhiepiscopie.

ART. 12. Acest regulament, respectiv „Fondul de ajutorare preoțesc” astfel modificat, se activează cu începere dela 1 Ianuarie 1936.

Acest regulament s'a aprobat prin concluzul § 64 al Adunării Eparhiale dela 19 Mai 1936.

Nr. 4748—1936

Comunicare

Se aduce la cunoștință că erezii după Părintele Nicolae Hînta din Sebeșel, decedat la 13 Mai 1936, în baza § 5 din regulamentul fondului de ajutorare preoțesc, au primit dela Cassa arhiepiscopiei din Sibiu, în numerar fără nici o reținere, ajutorul de de Lei 30.000.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului arhiepiscopesc dela 5 Iunie 1936.

Consiliul arhiepiscopesc

Probleme-Recensii-Comentarii

Studenții Academiei teologice „Andreiană” din Sibiu au săvârșit de curând o frumoasă operă de propagandă religioasă și națională, prin concertele reușite date în diferite centre ale Arhiepiscopiei de Alba-Iulia și Sibiu.

Sâmbătă și Duminică, 23, 24 Mai 1936, au descins în orașul **Odorhei**, unde prin cântările lor au produs o vie mișcare națională și religioasă în cercul societății românești de acolo. Toată suflarea românească din acest oraș, în parte înstrăinat, a vibrat la vestea sosirii oaspeților, invitați de părintele **Seb. Rusan**, care a folosit acest prilej pentru afirmarea cauzei românești pe aceste meleaguri.

Ajunși în oraș, studenții au vizitat monumentul Eroilor, unde au rostit o scurtă rugăciune pentru odihna eroilor morți pentru patrie.

Sâmbătă seara, la ora 9^{1/2}, s'a ținut un reușit concert, cu program alcătuit din cântece religioase și patriotice, sub conducerea pâr. prof. **N. Topolog**, iar pâr. prof. **Dr. N. Terchilă**, a desvoltat un sub-

stanțial subiect, cu titlul: „Ortodoxia și neamul”. P. C. părinte a arătat principiile de viață ale ortodoxiei, — principii care dau directive sigure în viață.

Atât conferința, cât și cântările au produs o vie impresie publicului select care a ținut să asiste în mare număr la acest concert.

Ziua următoare, Duminică, studenții au participat la serviciul divin, unde au dat răspunsurile la sf. Liturghie, iar pâr. **Dr. N. Terchilă** a predicat despre cultul nostru ortodox.

S'a dat apoi o masă comună la care au luat parte reprezentanții diferitelor instituții. După masă, în sala festivă a liceului, s'a interpretat de către elevi piesa „Doctorul fără voce” de Molière, în cinstea oaspeților.

Ori cât de înstrăinat ar fi orașul Odorhei, — dacă frații noștri de acolo vor continua să lucreze solidari pentru cauza cea bună, sântem siguri că ei vor birui.

Un asistent.

*

Din protopopiatul Târnava. — Două evenimente fericite a sărbătorit la 1 Iunie 1936 (a doua zi de Rusalii) preoșimea tractului întrunită în conferință de primăvară la Diciosânmărtin: *sfințirea caselor tractuale din loc*, și *punerea pietrii fundamentale a bisericii ortodoxe române din parohia Cuselnic*.

Casele tractuale sunt rodul unor preocupări îndelungate; pentru cumpărarea lor și-au dat contribuția atât parohia centrală, cât și toate parohiile din tract. Renovată această casă constituie o mândrie a tractului și formează o nouă verigă în lanțul de realizări efectuate sub păstoria p. protopop Gh. Opreanu.

În dimineața zilei s'a servit Utenia și sf. Liturghie în sobor la capela ortodoxă, care s'a dovedit neîncăpătoare pentru mulțimea poporului din oraș și împrejurimi, sosit cu cântăreții în frunte.

La sfârșitul sf. Liturghii a predicat impresionant p. *Ion Oprea*, din Bahnea, apoi preoți și popor înclonați am plecat în procesiune dealungul stradei principale la casele, care așteptau gata de sărbătoare să fie sfințite și predate destinațiunii.

După sfințirea apei și stropirea caselor și a întregului popor cu aghiasmă și după iscălirea unui pergament de ocazie a luat cuvântul p. *Vasile Tetcu*, din Cetatea de Baltă, care tălmăcește bucuria întregului tract, cler și popor, de a vedea de azi încolo pe șeful tractului instalat în aceste case, urându-i ani îndelungați de rodnică păstorie.

Răspunde mișcat p. protopop *Gh. Opreanu*.

La ora 4 d. m. preoșimea ne-am transportat în comuna *Cuselnic*, satuc situat la 1 km. în sus de oraș, pe malul drept al Târnavii-Mici.

Case boite în alb, gospodării ordinate, curate, plantații de pomi în jurul ogrăzilor, amintesc de hărnicia și simțul de ordine al acestor săteni, care luptă din greu pentru traiul zilei. Interesându-ne mai deaproape, am aflat că credincioșii de aici, în dorința ferbinte de a-și ridica o nouă biserică și nedispunând de mijloace materiale, au lucrat pe la diferite fabrici din Diciosânmărtin până ce au făcut rost de banii necesari la procurarea întregului material de edificare.

Am intrat să ne închinăm și în vechea bisericuță, construită din lemn înainte cu 185 ani, pe o ridicătură de deal. Istoria acestui sfânt lăcaș este aceea a tuturor bisericilor vechi din Ardealul rob, ridicate prin eforturile enoriașilor iobagi. Și-a îndeplinit rolul cu prisosință. A ținut trează, aproape două secole, conștiința acestui popor evlavios într'un viitor mai bun. A fost o citadelă de care s'au frânt, la timpul său, și stăruitoarele încercări prozelitiste ale unației.

Au sosit apoi timpuri noi. Biserica ce încurând va lua locul celei vechi ridicându-se în centrul comunal, va grăi de puterea de rezistență a unui popor blând și bun, care își afirmă drepturile la viață.

Am fost primiți de parohul local, *Vasile Popa*, cu adânc simțite cuvinte de bună primire.

După sfințirea apei și stropirea întregului popor s'a iscălit de asistență un pergament, așezat în piatra fundamentală de asemenea sfințită.

P. protopop *Gheorghe Opreanu* dă sfaturi părințești și indemnuri la muncă statornică. Mai vorbește p. *Ion Oprea*, despre solidaritatea creștinească întru învingerea greutăților împreunate cu ridicarea noului Sion.

Coresp.

Dela cercurile preoțești. — Cercul preoțesc Chișcădaga, jud. Hunedoara, a ținut în 24 Mai 1936, o conferință pastorală în parohia *Sulighete*. Programul s'a început cu săvârșirea în sobor a Uteniei zilei și Sf. Liturghii, la care a predicat Pr. *Al. Vâdea*, din Chișcădaga, președintele cercului. În ședința intimă: Pr. *L. Lazăr*, a citit recenzia asupra lucrării: „Nulitatea Concordatului dintre România și Sf. Scaun”, de prof. *Onisifor Ghibu*, distinsul scriitor și luptător, a cărui activitate neobosită, de luminare și de apărare

a poporului nostru credincios, s'a scos la iveală și la acest prilej.

Pr. *Ar. Muntean* din Bejan, luând cuvântul, cere o mai dreaptă resplădire a activității preoșimii noastre.

Se trece apoi la stabilirea itinerarului pentru anul în curs. La ora 3 p. m. s'a slujit Vecernia, după care Pr. *Ar. Muntean* a ținut o conferință publică despre: „Concubinaj și urmările-i dezaastroase”. Programul s'a încheiat cu participarea la adunarea „Oștii Domnului”; aici s'au tălmăcit mai multe locuri din Sf. Scriptură și s'au dat îndrumări referitoare la atitudinea ce trebuie păstrată față de sectanți.

Pr. L. L.

— **Comuna Jimbor**, situată în marginea regiunii secuizate, singura comună în care nu s'a desăvârșit nefasta operă a desnaționalizării elementului românesc, a avut prilejul, a 3-a zi de Rusalii, să se bucure de câteva momente înviorătoare, cu ocazia adunării cercului preoțesc de sub conducerea Pr. *P. Pinte* din Cața, protopopiatul Cohalm.

Scopul acestui cerc preoțesc, de-a desvâluși rătăcirile sectare, a fost atins în mare parte. Îndată după Sf. Liturghie, săvârșită în sobor de cei 5 preoți, Pr. *Pinte* a vorbit despre originea și rătăcirile sectarilor, combătând pe temeiul bibliei doctrina lor eronată.

Deasemenea, după masă, a vecernie Pr. *S. Brotea* din Mateiaș, a dezvoltat aceeaș, temă accentuând în deosebi puterea creatoare și dinamică a ortodoxismului în dezvoltarea vieții poporului românesc.

Tuturor, li-a mulțumit la sfârșit preotul din loc, Pr. *S. Popa*.

Din mijlocul credincioșilor, pe ale căror fețe se putea citi o mare bucurie, căci, după spusele lor — nici când n'au mai văzut asemenea manifestație religioasă, — preoții s'au despărțit frățește mergând fiecare la ale sale.

Pr. Sorin Popa.

Luminarea de ceară în cultul creștin, de Pr. *Alex. Ciuhureanu*, licențiat în teologie, Galați, Tip. G. Jorică, 1936. Preț 14 Lei.

O mică broșură, de 24 pagini, în care se lămurește însemnătatea luminării de ceară din mai multe puncte de vedere.

Preoții pot lua cunoștință, din această broșură, despre unele citații din Biblie și dovezi, potrivite pentru a fi folosite în predici și la alte ocazii, în scop ca bunii credincioși să-și poată da mai bine seamă de cultul nostru religios.

(De vânzare la *Librăria Arhidiecezană, Sibiu*).

Pagina pastorală

Judecata de apoi

„Și se vor aduna înaintea Lui toate limbile și-i va despărți pe dânsii unul de altul, precum desparte păstorul oile din iezi”, Mat. 25, 32.

E ziua cea mare și sfântă a judecății...

Îngerii Domnului, umblând pe nuorii cerului încunjuțați de mărire, în trâmbețe și surte vestesc judecata.

Pare că întrezărești în zare pe muntele ispășirii tronul de foc, ceresc și divin, al Împăratului împăraților, al lui Iisus Dumnezeu. Pare că auzi chemarea-I blândă:

— Veniți la mine, binecuvântații Tatălui, (Mat. 25, 34), Veniți, toți cei osteniți, toți cei înșarcinați (Mat. 11, 28). Veniți de vă odihniți, veniți să vă ridic sarcina de pe umerii voștri. Veniți de vă săturați cei flămânzi și setoși după dreptate, veniți cei milostivi, veniți cei ce ați suferit pentru Mine. Veniți martirii veacurilor, veniți, căci luptă bună ați luptat, calea cea bună ați ales... Veniți la mine, veniți dea dreapta mea, căci a voastră este împărăția cerurilor și plata voastră multă este la ceruri.

Șirul celor chemați la judecată curge, curge neîncetat; iar tu, creștine, stând deoparte și privind vei gândi:

— Oare cine este acela, care mă privește cu milă și compătimire? Este săracul pe care l-am alungat, când mi-a cerut o fărâmiță din prisosul prânzului meu. Fața celui-lalt îmi pare cunoscută. O! da, este sărmanul care zăcea gol pe

un morman de pae și-mi cerea o haină să-și acopere goliciunea. Uite, toți, toți privesc cu milă la mine.

Și șirul lor curge prin fața tronului ceresc, curge țără sfârșit.

Adevăr zic vouă, ceea ce ați făcut unuia dintr'acești frați mai mici ai mei, Mie mi-ați făcut (Matei 25, 40), glăsuiește blândul Iisus.

Toate acestea le vezi, creștine. Vezi cum chemătorii cheamă la ospăț, și ceice au haină curată de nuntă sunt primiți și așezați la masă. Oare tu putea-vei intra? Haina ta are curată este?

Iată că Împăratul împăraților intră în sala ospățului. Privirea Lui alunecă peste toți. Oare nu înspre tine și-a ridicat privirea când zice:

Cum a îndrăznit acesta să intre neavând haina nunței? Cum poate acesta să stea de față cu divina curățenie? „Le-gându-i lui mâinile și picioarele, lua-l pre dânsul și-l aruncați în întunecul cel mai din afară; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților” (Matei 22, 13).

Aproape este clipa căci nu știți nici ziua, nici ceasul (Matei 25, 13), — când toate acestea vor fi realitate.

Creștine, nu pierde clipele!

Hristos te cheamă. Hristos îți întinde coasta Sa și mâinile Sale sângerând să le pipâi. El este lângă tine; de pe divină frunte, din rănilor cauzate de spini, cad picături de sânge pe fața ta.

Nu le simți căldura? Nu le simți dumnezeirea?

Privirea Sa blândă te roagă, degetul Său bate la ușa inimii tale, — au nu auzi? Ridică-ți ochii tăi spre Iisus, rupe cu trecuție deschide-ți inima, așterne ce ai mai de preț în calea Lui, căci intră Iisus, — stălpul de toc, — să te conducă prin pustii acestei vieți, pe calea mântuirii la limanul cel mai nevierat.

Doamne al puterilor, fii cu noi, căci pe altul afară de Tine ajutor într'u necazuri nu avem! *Pr. Valer Boeriu*

INFORMAȚIUNI

Ziua copilului și Ziua mamei în Sibiu. În cadrul sărbătorii Zilei copilului organizată de Soc. Principele Mircea în sala Prefecturii din Sibiu în 29 Mai a ținut o frumoasă conferință P. C. Sa Păr. Prot. *I. Dăncilă* intitulată: *Părinți, iubiteți-vă copiii*, iar la festivalul de Ziua mamei, organizat de Soc. naț. a femeilor ortodoxe tot în sala Prefecturii, în 7 Iunie, a conferențiat duos P. C. Sa Păr. Gh. Maior despre „Mama”.

Păr. Dr. D. Stăniloae, profesor la Academia teologică Andreiană și redactorul responsabil al ziarului nostru, a primit delegație să poarte agendele oficiului de rector al acestei Academii, până la noi dispozițiuni.

Act de pietate s'a săvârșit, zilele acestea, în comuna bănețeană *Hodon*, unde au fost reînnoșate rămășițele pământești ale fruntașului ortodox, neamului și bisericii noastre bărbat de, *Vicențiu Babeș*, răposat și înmormântat, înainte cu 29 ani, în Ungaria. Un sobor de preoți, în prezența autorităților și a numeroșilor intelectuali din Timișoara și alte localități, a făcut slujba reînnoșării în numita comună, locul de naștere a regretatului dispărut. Un act de pietate la fel, sperăm să se facă și cu privire la osemintele neuitatului mare mecenat *Emanuil Gojdu*.

Act de mulțumire. „Societatea Ortodoxă Națională a Femeilor Române, filiala Sibiu”, cu recunoștință aduce respectuoase mulțumiri Prea Sf. episcop *Dr. Nicolae Popoviciu* al Orăzii, pentru numeroasele broșuri religioase ce ni-a donat, contribuind astfel la posibilitatea de a premia elevii claselor primare din Sibiu. — *Comitetul*.

Invitare. Implinindu-se 50 ani dela despărțire, subscrișii rugăm pe toți colegii cu cari am terminat studiile teologice în a. 1886 la „Seminariul Andreian” din Sibiu, ca în ziua de 29 Iunie 1936 la 8 ore a. m. să se presinte în locul despărțirii, spre a lua parte la serviciul divin în catedrală și-apoi a ne înțelege asupra celor de urmat. Toate celelalte jurnale eparhiale sunt rugate a publica aceasta invitație. Pr. *Victor Vulcan*, paroh în *Oprea Cârșisora*, jud. Făgăraș. Preot. *Iosif Ognean* paroh, Săvârșin jud. Arad.

Sectele — în alte țări. Din Berlin se anunță, ca guvernul german a hotărât interzicerea sectei *adventistilor* și confiscarea bunurilor acestei comunități religioase. Când alte țări pot suprima sectele, — cu atât mai vădită țara noastră mică și mai puțin înaintată, are datorria de a ieși din indolență și a lua măsurile impuse de interesele superioare ale statului și ale bisericii noastre.

Nr. 5010/1936 Școl.

1—1

Concurs

La liceul ort. român „*Andrei Șaguna*” din *Brașov* sânt vacante următoarele catedre:

1. Religia.
2. Română Nr. 3.
3. Română Nr. 4.
4. Filosofie-Drept.
5. Matematică-Fizico-Chimice.

Condițiunile de numire sânt normale în Art. 10 din Legea asupra raporturilor dintre școalele secundare confessionale române și Ministerul Instrucțiunii.

Cereri de concurs se vor înainta până la cel mai târziu 30 Iunie 1936 pe adresa: *Consiliul arhiepiscopesc ortodox român, Sibiu*, însoțite de următoarele acte în original sau în copie autentică:

1. Extras de botez.
2. Certificatele de studii (bacalaureat, licență, examen pedagogic, examen de capacitate).
3. Certificat de serviciu.
4. Alte eventuale certificate.

Sibiu, din ședința secției culturale dela 25 V. 1936.

Consiliul Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu

Nr. 4633/936 Școl.

1—1

Concurs

La Liceul ort. român „*Avram Iancu*” din *Brad* sânt vacante următoarele catedre:

1. Limba română clasele cu soț.
2. Limba română clasele fără soț.
3. Limba latină și elină.
4. Limba germană.
5. Filosofie-Drept.
6. Matematică-Fizică.
7. Caligrafie-Desemn.
8. Educație-fizică.

Condițiunile de numire sânt normale în Art. 10 din Legea asupra raporturilor dintre școalele secundare confessionale române și Ministerul Instrucțiunii.

Cereri de concurs se vor trimite până la cel mai târziu 30 Iunie 1936 pe adresa: *Consiliul arhiepiscopesc ort. român Sibiu*, însoțite de următoarele acte în original sau în copie autentică:

1. Extras de botez
2. Certificatele de studii (bacalaureat, licență, examen pedagogic, examen de capacitate).
3. Certificat de serviciu.
4. Alte eventuale certificate.

Sibiu, din ședința secției culturale dela 25. V. 1936.

Consiliul Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu.

Nr. 4798,936. Școl.

2—3

Concurs

La Școala Normală Ort. „*Andrei Șaguna*” din Sibiu, cu începerea anului școlar 1936/37, sânt vacante următoarele catedre:

A) Secția de băieți:

1. Catedra de limba franceză.
2. Catedra de științe pedagogice cu practică pedagogică.
3. Catedra de muzică vocală și instrumentală.
4. Catedra de științe agricole cu practică agricolă.

B) Secția de fete:

1. Catedra de limba franceză și drept.
 2. Catedra de lucru de mână și țesut.
- Doritorii de a ocupa vre-una dintre aceste catedre vor înainta până la 30 Iunie ort. Consiliului Arhiepiscopesc din Sibiu, cereri însoțite de actul de botez și de diploma de specialitate, și de eventuale alte acte recomandatoare.

Sibiu, din ședința secției culturale ținută la 25 Mai 1936.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr 168—936

(17) 1—1

Concurs

Consiliul parohiei ort. rom. *Gheorgheni-Ciuc*, publică concurs pentru facerea iconostasului, a stranelor și tetrapodului în biserica nouă. Reflectanții vor înainta oferta în scris până la 25 Iunie 1936 la oficiul parohial Ort. Rom. *Gheorgheni-Ciuc*, unde se pot lua informațiuni.

Preot *Aurel Negoescu*
paroh ortodox român